

Οι άγιοι μάρτυρες Χρύσανθος και Δαρεία

/ [Πεμπτούσία](#)

image not found or type unknown

Οι άγιοι μάρτυρες Χρύσανθος και Δαρεία ζούσαν κατά την εποχή του αυτοκράτορα Νουμεριανού. Ο πατέρας του Χρύσανθου ήταν Αλεξανδρινός, ονομαζόταν Πολέμων και είχε το αξίωμα του συγκλητικού. Η Δαρεία καταγόταν από την Αθήνα.

Ο Χρύσανθος, όταν προσελκύστηκε από κάποιον χριστιανό στη χριστιανική Πίστη και βαπτίσθηκε, εκήρυττε φανερά και με θάρρος τον Ιησού Χριστό. Για το λόγο αυτό ο ίδιος ο πατέρας του, που ήταν ειδωλολάτρης, τον έκλεισε σε μια απάνθρωπη φυλακή, πιστεύοντας ότι έτσι θα τον έκανε να επανέλθει στην ειδωλολατρία. Επειδή όμως ο Χρύσανθος δεν υποχωρούσε, αλλά έμενε σταθερός και ακλόνητος στη θρησκεία του Χριστού, ο πατέρας του έστειλε και έφεραν από

την Αθήνα μια πανέμορφη νέα, ονόματι Δαρεία, με την οποία και τον πάντρεψε, έχοντας την πεποίθηση ότι με τον έρωτα πλέον προς αυτήν το παιδί του θα αρνούταν το Χριστό και θα επανερχόταν στην ειδωλολατρία. Η Δαρεία όμως, αντί να πείσει τον Χρύσανθο, πείστηκε εκείνη απ' αυτόν. Έτσι εγκατέλειψε την ειδωλολατρική θρησκεία, ασπάστηκε το χριστιανισμό και δέχτηκε το άγιο Βάπτισμα. Κατ' αυτών δε τον τρόπο διαφυλάχτηκε άτρωτη η παρθενία και των δύο.

Μετά από το γεγονός αυτό, οι ειδωλολάτρες συκοφάντησαν τους Αγίους στον έπαρχο Κελλερίνο. Εκείνος τότε τους συνέλαβε και τους παρέδωσε για ανάκριση στον τριβούνιο Κλαύδιο. Αυτός τους υπέβαλε σε πολλά και τρομερά βασανιστήρια. Επειδή όμως έβλεπε ότι οι Άγιοι δεν κλονίζονταν από τα βασανιστήρια και έμεναν σώοι και αβλαβείς από τις διάφορες κακώσεις, αρνήθηκε και ο ίδιος την ειδωλολατρία και πίστευσε στο Χριστό. Και δεν πίστευσε μόνον αυτός· πίστευσαν και η γυναίκα του Ιλαρία και τα δύο του παιδιά Ιάσων και Μαύρος και οι στρατιώτες που είχε υπό την εξουσία του.

Όλοι δε αυτοί κατόπιν καταδικάστηκαν σε θάνατο και έλαβαν τους στεφάνους του Μαρτυρίου στις δεκαεννέα του μηνός Μαρτίου. Συγκεκριμένα, τον Κλαύδιο τον έδεσαν σε μια πέτρα και μαζί μ' αυτήν τον έριξαν στη θάλασσα, όπου και ο Άγιος ετελειώθη. Τη σύζυγό του, τα παιδιά του και τους στρατιώτες του τους αποκεφάλισαν με ξίφος. Τους αγίους Χρύσανθο και Δαρεία τους έριξαν οι ειδωλολάτρες μέσα σ' έναν βόθρο και τους σκέπασαν με χώματα και πέτρες. Εκεί λοιπόν στον βορβορώδη λάκκο οι άγιοι Χρύσανθος και Δαρεία ετελειώθησαν και έλαβαν τους στεφάνους του Μαρτυρίου.

(Γεωργίου Δ. Παπαδημητρόπουλου, Θεολόγου-Φιλολόγου-Λυκειάρχου, Με τους Αγίους μας -Μάρτιος, εκδ. Αποστ. Διακονία, σ. 128-129)